

Haciz

– *kamil-erbil* · 31 Ekim 2025

İcra memuru olacak kişinin acıma duygusu biraz zayıf olacak.

İcralık olan kişi için de ele güne karşı rezillik...

Her sabah daireden bir tomar evrak alırsın. Bursa gibi büyük bir şehirde bu evrakların adreslerine en fazla iki veya çok zorlarsan üç defa uğrarsın. Aynı adrese ikiden fazla uğrayacağım dersin, geride içinden çıkılmayacak kadar evrak birikir.

Bunların zaman aşımı da olması nedeniyle, sana zimmet çıkma olasılığı fazladır. Yani evrak senin üzerindeyken zaman aşımına uğrarsa, bedelini sen ödersin. Zaman aşımı beş seneydi. Yani beş sene hiç işlem yapılmayan, tebligat veya tahsilat yapılmayan evrak, son işlem tarihinden itibaren beş senenin sonunda artık hiçbir işlem yapılmadan dosyasına kaldırılır. Evrak kimin üzerinde zimmetliyen zaman aşımına uğradıysa, o kişi öder.

Gerçi ben çalıştığım süre zarfında memurlara böyle bir işlem yapılarak ödettirildiğini görmedim.

Zaman aşımına uğratılacak evraktaki miktardan bir liralık bir makbuz kesilirse, o evrak o makbuzun kesildiği tarihten itibaren beş yıllık zaman aşımı yeniden başlardı.

Yani zaman aşımına uğratmamanın yolları vardı.

Şimdi size başımdan geçen, çok üzüntülü işlem yapılan bir olayı anlatacağım:

Taksisiyle Çakır Hamamı'nın yanından Uludağ'a dolmuşçuluk yapıyordu.

Bizzat kendisine dört-beş defa ödeme yapması için ikaz edildi. Bu ikazları dikkate almadı.

Eğer tahsilat yapılamayacak bir durum varsa, bu evrak Defterdarlıkça Cumhuriyet Savcılığı'na "ödersin ya da içeri girersin" diye gönderilirdi.

İşte ben de ödeme yapmayan bu mükellefe, "hapsen tazyik" yoluyla tahsil edilmesi için evrağı müdür yardımcısına verdim.

Az sonra müdür yardımcısı çağırdı:

– Bak oğlum, sen daha yenisin. Bu para haciz yapılarak alınır, dedi.

En eski icra memuru arkadaşı çağırdı:

– Bu arkadaşın evrakına birkaç arkadaşla beraber haciz uygulayın da bu arkadaş da öğrensin, dedi.

Arkadaş evrak alıyormuş.

– Biraz sonra çıkarız, hazır ol, dedi.

Sonra arkadaşlarla beraber Altıparmak'taki haciz yapılacak eve gittik.

Kapıyı genç bir bayan açtı. Başımızdaki abi, bizim Maliye icra memurları olduğumuzu, eşinin borcu yüzünden yasal işlem yapacağımızı söyledi. Kadın, eşinin evde olmadığını, dolmuş olarak çalıştığını, "sonra gelemez misiniz?" dedi.

Arkadaş, daha önce birkaç defa gelinmiş ama hiç önemsenmemiş olduğunu, bu nedenle işlem yapmak zorunda olduğumuzu söyledi. Neyse, bayan bizi içeri aldı. Kadının ağladığını gördüm.

Başımızdaki abiye "Haciz yapıp yeddi emin olarak kadına bıraksak?" dediğimde,

– Bu işte acırsan, acınacak duruma sen düşersin. Onun için işine bak, işini yap, dedi.

On beş günlük gelinin yatak odasındaki karyolanın altındaki halıyı haczettik. Halıyı yüklenip çıkarken kadıncağız ,bu benim çeyizlik halımdı diye iki gözü iki çeşme ağlıyordu.

Doğru Bat Pazarı'na gittik. Orada tellalı bulduk. Halıyı açık artırma ile sattık.

Daireye döndük. Satış borçtan fazlaydı. Borç kadar makbuz kesip dosyasına koyduk. Artan parayı da müdür muavinine bıraktık. Herkes görev yerlerine dağıldı.

O gün kendi kendime söz verdim:

Ben icra memurluğunu yapmayacağım.

En kısa zamanda da fırsat bulduğumda kadromu değiştirdim.

Kamil Erbil